

Prof. dr. Dianos Strakšienės rekomendacija spausdinti Lolitos Jolantos Piličiauskaitės knyga „Emocinio imitavimo metodas. Muzikinio ugdymo, kūrybiškumo ir bendražmogiškų vertybių dialogas“

Lolitos Jolantos Piličiauskaitės parengta knyga „Emocinio imitavimo metodas. Muzikinio ugdymo, kūrybiškumo ir bendražmogiškų vertybių dialogas“ praplečia edukologijos mokslo teorinį lauką naujo lygmens reflektviuoju aspektu, per kurį atskleistas pedagoginio dvasingumo ugdymo muzika siekis, panaudojant Emocinio imitavimo metodą (EIM) kuris, manyčiau, yra universalus savo filosofine ir didaktine raiška.

Knygos autorė pasirinko ugdymo mokslui aktualią tyrimo problematiką. Nekelia abejonių, kad asmens meninio-dvasinio ugdymo fenomenas yra vertas tapti specialaus mokslinio nagrinėjimo objektu, nes šis klausimas ir su tuo susiję problemos Lietuvoje iki šiol nagrinėtos sąlygiškai menkai.

Dvasingumo ugdymo sklaidą muzikinio ugdymo kontekste panaudojant EIM, knygos autorė iškelia kaip prioritetą, ir remdamasi teorinėmis išvalgomis bei metodinėmis rekomendacijomis teigia, kad taikant tinkamą muzikinio ugdymo strategiją – EIM, galima sėkmingai padėti ugdytiniui ne tik tobulinti muzikos pažinimo gebėjimus bendrąja prasme, bet ir suvokti savo vertę bei formuoti transcendentines vertybes – grožio, tiesos, gėrio tikėjimo pajautą ir pan.

Teorinėje dalyje į nagrinėjamą problemą knygos autorė žvelgia per tarpdisciplininę prizmę, ją atskleisdama iš humanistinės, egzistencinės, pragmatizmo, neotomizmo filosofijos krypčių bei konceptualiųjų klasikinio pobūdžio muzikinio ugdymo pozicijų ir tai sudarė galimybę logiškai „suvaldyti“ tiriamo reiškinių erdves.

Itin svarbu pabrėžti, kad knygoje pateikiamos pačios autorės sukurtos metodinės rekomendacijos, grįstos konkrečiais EIM taikymo ugdymo procese pavyzdžiais, kuriais skatinama įgyvendinti sceninio meno teoretiko K. Stanislavskio teatrinio meistriškumo sistemos principus. Siekiant praktinio teorinių išvalgų pritaikomumo, knygoje pateikta muzikinių veiksnių (muzikos klausymosi, solfedžio dainavimo, ritminio, instrumentinio muzikavimo) raišką detalizuojanti metodinė medžiaga, kuri, pasak autorės, tampa itin prasminga ugdant Z ir Alfa kartos vaikus. Kitaip tariant, leidinyje informatyviai koreliuojantis teorinis ir praktinis diskursas neabejotinai padės muzikos pedagogams ne tik detaliau susipažinti, bet ir praktinėje veikloje taikyti emocinio imitavimo metodą, kaip pedagoginio dvasingumo ugdymo strategiją skatinantį veiksni.

Lolitos Jolantos Piličiauskaitės knyga „Emocinio imitavimo metodas. Muzikinio ugdymo, kūrybiškumo ir bendražmogiškų vertybių dialogas“ yra vertingas ir originalus darbas, turintis teorinę ir praktinę reikšmę tiek edukologijos mokslui, tiek ugdymo praktikai, orientuotas į mokslinių pasiekimų integraciją muzikinio ugdymo(si) kaitos kontekstuose. Siūlau šią autorės knygą publikuoti. Joje pateikta mokymo medžiaga bus labai naudinga ir aukštųjų mokyklų dėstytojams, ir muzikos mokytojams-praktikams, ir studentams – būsimiems pedagogams.

Prof. dr. Diana Strakšienė
(socialiniai mokslai, edukologija 07S)
Šiaulių universitetas

2020 08 14